

Ольга Гарматій
канд. філол. наук,
доц. кафедри ЖЗМК,
Національний університет
“Львівська політехніка”,
oharmatiy@gmail.com

КОНТРОВЕРСІЙНІ ТЕМИ ЯК РІЗНОВИД КОНФЛІКТУ В НАУКОВІЙ ЖУРНАЛІСТИЦІ

© Гарматій Ольга, 2019

Відображення наукової контроверсійності розглядається як специфіка наукової журналістики. Авторка вважає контроверсійність тематики медіа-текстів про науку одним із важливих шляхів реалізації конфліктності у журналістських матеріалах. Ефективне подання наукової контроверсійної інформації в ЗМІ є резервом та інструментом розвитку і підтримки інтересу до науки, популяризації наукових знань серед широкого загалу, підвищення наукової медіа-грамотності.

Основна мета журналістських матеріалів на контроверсійні наукові теми – спонукати до широкого обговорення таких тем, викликати до них суспільний інтерес, підвищити загальну наукову грамотність. Об'єктивно подані засобами масової інформації наукові дискусії та суперечки дають змогу повно і яскраво передати динаміку розвитку науки і суспільства, їхній взаємозв'язок. І, навпаки, неухважність ЗМІ до таких суперечностей, невміння їх осмислити призводять до зниження аналітичного та інформаційного рівнів журналістських матеріалів.

Звернення медіа до контроверсійних тем неминуче позначається на змісті журналістських творів. Для того, щоб підтримувати інтерес до наукових знань, журналісти спілкуються із аудиторією, відтворюючи суперечки, дискусії, конфлікти у такій складній сфері, як наука. Журналістському поданню наукових контроверсійних тем притаманне встановлення змістових домінант, пошук і увиразнення смислового центра дискусії. Крім цього, контроверсійність, відтворена у ЗМІ, набуває смислового розширення. Реальна наукова дискусія використовується у журналістських текстах як точка відліку авторського повідомлення, розглядається як первинна, що нанизує на себе похідні суперечності. У результаті у поле зору медіа потрапляє широке коло взаємостосунків науки з іншими сферами – політикою, культурою, релігією, мораллю тощо.

Ключові слова: наукова журналістика, контроверсійність, конфлікт, медіа-текст, засоби масової інформації.

Olha Harmatiy

CONTROVERSIAL THEMES AS A CONFLICT'S VARIATION IN SCIENTIFIC JOURNALISM

The covering of scientific controversy is considered as the specifics of scientific journalism. The author considers controversy of the subjects of media texts on science as one of the important ways to highlight the conflicts in journalistic materials. Effective presentation

of scientific controversial information in the media serves as a reserve and an instrument for the development and support of interest in science, promotion of scientific knowledge among the general public, and increasing of scientific media literacy.

The main purpose of journalistic materials on controversial scientific topics is to provoke a broad discussion of such topics, raise public interest in them, and increase general scientific literacy. Objectively submitted by the media scientific discussions and controversies allow to fully and clearly convey the dynamics of the development of science and society, their interconnection. And, on the contrary, the inattention of the media to such contradictions and controversies, inability to comprehend them turns into a decrease in the analytical and informational levels of journalistic materials.

The media address to controversial issues inevitably affects the content of journalistic texts. In order to support interest in scientific knowledge, journalists communicate with the audience, covering disputes, discussions, conflicts in such a complicated field as science. The establishment of content domains, the search and expression of the semantic center of discussion are integral components of journalistic representation of scientific controversial themes in the media. In addition, controversy, reproduced in the media, reaches semantic expansion. A real scientific discussion is used in journalistic texts as a start point for an author's message, and is regarded as the primary one that put secondary and additional contradictions on itself. In this way, a wide range of the interactions of science and other spheres – politics, culture, religion, morals et cetera – move to eyeshot of the media.

Key words: scientific journalism, controversy, conflict, media text, media.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. До стандартів подання наукової інформації в медіа завжди привернена пильна увага. Сьогодні журналістика стає найбільш зручним, оперативним та доступним джерелом і механізмом поширення наукової інформації. Такі журналістські матеріали потребують ретельної підготовки, глибокого розуміння предмета дослідження, навичок використання термінології, вміння апелювати до наукових авторитетів. На одному рівні із достовірністю наукової інформації й доступність її викладу для аудиторії. Журналісти сьогодні намагаються експериментувати з форматами і стилями медіа-текстів про науку, а засоби масової інформації розширюють межі охоплення наукової тематики. Поглиблюючи розуміння науки, медіа роблять інформацію, що висвітлювалась як подієве явище, знанням, вартим вивчення і розуміння. У розвинених та освічених суспільствах у популяризації науки зацікавлені не тільки власне науковці і дослідники, а й медіа та громадськість.

Запит аудиторії на формування наукової картини світу, отримання оперативної інформації про події в різних галузях науки змушують медіа відгукуватись на потреби споживачів. Актуальність теми дослідження зумовлена зростанням інтересу суспільства до засобів масової інформації у період інтенсифікації соціальних і політичних процесів. У таких умовах зростає роль ЗМІ як каналу вираження суспільного настрою і як соціального інституту, що активно бере участь у формуванні громадської думки з усіх актуальних питань. Ідеально, якщо б популяризація наукових знань стала одним з пріоритетних завдань журналістської діяльності, а забезпечення постійного доступу та сприяння інтересові до науки – одним із завдань медіа-індустрії. Адже цивілізація процвітає завдяки успішному розвитку й використанню інформації та технологій – звідси і центральне місце наукових нововведень, а добре поінформована громадськість передбачає сильну демократію та сталу економіку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій, у яких започатковано розв'язання проблеми і на які спирається автор. До дослідження наукової журналістики зверталися як зарубіжні, так і (особливо останніми роками) українські теоретики та практики журналістики. Різні аспекти наукової журналістики аналізували такі українські вчені: І. Андрейців [1], А. Бойко, Н. Зелінська [12], Т. Бондаренко [2], М. Варич [3], А. Дедушкіна [5], В. Добривечір [6], О. Задорожна [7; 8],

О. Коновець [10; 12], А. Петрушка [13], О. Романчук [14;15], П. Селігей [16], Д. Філоненко [18; 19], Г. Шемаєва [20], Т. Яцків [21] та інші. До вивчення різних теоретичних та прикладних аспектів наукової журналістики зверталися такі зарубіжні дослідники, як А. Казанцева [9], Е. Макарова [11], Г. П. Петерс [22], С. Суворова [17] та інші.

Разом з тим, нині зацікавлення науковою журналістикою демонструють також громадські та професійні організації, що працюють у медіа-сфері. Серед широкого спектра медійної тематики значну увагу специфіці наукової журналістиці, її розвитку в нашій країні приділяє “Детектор медіа” – медіа-платформа та аналітичний центр, що вбачає свою місію у сприянні становленню демократичних, вільних та професійних медіа в Україні й формуванню обізнаного медіа-споживача, який критично мислить [4].

Мета і завдання статті – розглянути специфіку відображення наукової контроверсійності у журналістських матеріалах. Досягненню зазначеної мети сприятиме виконання таких завдань: дослідити реалізацію конфліктності у медіа-текстах про науку через контроверсійність тематики та з’ясувати потенційні резерви такого подання наукової інформації в ЗМІ як інструменту розвитку і підтримки інтересу до науки і популяризації наукових знань серед широкого загалу.

Виклад основного матеріалу. Відображення конфліктності удосконалює медіа-тексти про науку. Журналістському поданню конфлікту притаманне встановлення змістових доміант, пошук і увиразнення різноспрямованих думок, інтересів, поглядів. Залучення різних аспектів конфліктності у журналістські матеріали є не тільки неминучим, а й позитивним фактором поступу суспільства. Дискусії, дебати, суперечки і конфліктні процеси, відображені у засобах масової інформації, стають предметом обговорення й аналізу для широкого кола громадськості. Такі журналістські матеріали дають можливість ефективно ознайомити аудиторію з актуальними науковими темами і проблемами та сприяти зростанню загальної обізнаності.

Річ у тім, що люди не поглинають наукову новину так, ніби вона є інформацією, позбавленою цінностей, вони також хочуть знати, чому здійснюються ті або інші дослідження і чи справді це потрібно робити. Всі ці речі пов’язані з різними думками, уподобаннями, суперечками, дебатами – або, інакше кажучи, контроверсійністю. Отже, медіа є не лише своєрідним соціальним простором, в якому розгортаються та обговорюються актуальні суспільні проблеми, а й важливим чинником формування контроверсійного мислення.

Різні словники по-різному тлумачать термін “контроверсійний” (від лат. *controversia* – спір, суперечність), однак сходяться на такому: такий, що викликає різне ставлення; який можна трактувати по-різному; спірний, суперечливий, неоднозначний. Контроверсійність ми розглядаємо як різновид конфліктності, оскільки вона передбачає зіткнення різних, інколи протилежно спрямованих, поглядів, думок, позицій тощо.

У науковій журналістиці будь-які нові погляди, що ставлять під сумнів чинні концепти або суперечать прийнятим догмам, теоріям чи практикам, є потенційними контроверсійними темами для журналістських матеріалів. Наприклад, такі теми, як створення світу, природа Всесвіту дуже часто стають темами для таких історій. Також об’єктами цих історій можуть бути сумнівні технології. Існують теми, які обговорюються десятки років, але не вичерпані. Деякі з них, наприклад, такі, що баланують на межі правосуддя і моралі, суспільної й індивідуальної користі, будуть, мабуть, завжди актуальними. Контроверсійні теми можуть продовжуватися, демонструючи, що аргументи в дискусії не скоро завершаться, а можуть бути новими для суспільства. Як правило, у новій технології або медичному прориві – чи то біотехнологія, чи мобільні телефони, чи трансплантація органів, чи нанотехнології тощо – є частка суперечностей.

Загалом, наука часто є спірною. Серед науковців виникають дискусії, як правило, через розбіжності щодо методів, результатів або наслідків досліджень. Суперечності часто виявляються, коли є наслідки для діяльності та здоров’я людини або навколишнього середовища, а вони можуть бути значними. Ба більше, такі дискусії багатовекторні, іноді виходять за межі науки і торкаються інших сфер – політики, культури, релігії, моралі тощо. Наприклад, кліматичні зміни – це проблеми,

які розглядають у природничих науках, однак важливими дійовими особами тут також виступають політики, представники бізнесу, широка громадськість.

Ще один аспект конфліктності у науковій журналістиці полягає у тому, що переважна більшість наукових тем непрості для промоції у масовій комунікації. Є загроза, що аудиторія опиниться у пастці нерозуміння або, принаймні, нечіткого розуміння дискусійного питання. Читачі, глядачі, слухачі можуть отримувати суперечливі відомості про дослідження та їх результати і тому не збагнути аргументів. Або вони можуть виявити, що наукові розбіжності стали поляризованими дебатами, в яких інформація неоднозначна і відкрита для непорозуміння. В обох випадках таке ускладнення може спровокувати втому аудиторії від перевантаження науковим різноголоссям, від надмірних перешкод для розуміння проблеми. У результаті від теми науки “відходять”, щоб, можливо, не повернутись до неї ніколи. Це пов’язано з тим, що люди віддають перевагу конкретному, а не загальному. Це реальність всієї журналістики. Тому наукові журналісти, які покликані розповідати про науку цікаво і зрозуміло, повинні трансформувати невід’ємну контроверсійність науки у “родзинку” наукової журналістської розповіді.

Досвідчені журналісти зазначають, що у журналістиці існує своєрідна закономірність: поговоривши з одним вченим, ви отримуєте чітку картину причин і наслідків, а якщо порозмовляти з двома, картина стає відчутно менш чіткою – з двома різними інтерпретаціями тієї самої історії. Відтак журналісти зобов’язані критично мислити, бути допитливими, скептичними та справедливими до всіх аспектів дискусії. Гнучкість меж наукових відкриттів, відкритість для нових можливостей, безумовна складність деяких галузей досліджень, зрозуміло, не полегшує пошуку журналістського висвітлення проблеми, але натомість додає варіантів вибору її зображення.

Контроверсійні теми журналістських текстів про науку потребують часу для заглиблення в предмет розповіді. Щоб ретельно дослідити тему, а не тільки “верхівку” дискусії, науковий журналіст мусить працювати з усіма можливими аспектами теми: робота з документами, пошук літератури, інтерв’ю, потрібно перевірити підґрунтя досліджень і використані методології, також завжди доречно звернутись до експертів галузі, щоб розкрити будь-які приховані суперечності дослідження. Підказкою для журналіста, що тема справді є контроверсійною, можуть бути суперечки чи дискусії науковців поза публічними виступами, коментарі дослідників-конкурентів. Однак треба мати достатню наукову основу, щоб визначити суперечливі аспекти теми.

Зачіпки до контроверсійних тем також можна знайти в повсякденному житті й почути від пересічних людей. Наприклад, люди можуть висловлювати свої спостереження з приводу змін, які відбулися у їхньому житті у зв’язку з використанням певних технологій або вживанням певних ліків. Ці спостереження іноді відрізняються від думок і прогнозів науковців, які працювали над їх розробленням. Навіть політична ситуація, наприклад перед виборами, може вплинути на розвиток дискусій у науковій діяльності. Найчастіше вони пов’язані з історичними і соціальними дослідженнями, але разом з тим, можуть торкатися будь-яких наукових сфер, навіть пов’язаних із нанотехнологіями.

Очевидно, що деякі наукові теми можуть досягти розв’язання доволі швидко, натомість для інших може знадобитися значний проміжок часу. Тому журналістам завжди потрібно перевіряти останні новини з теми і постійно контактувати з науковцями, дізнаючись про останні події. Також потрібно вміти відійти від усталених стереотипів – контроверсійні теми в одних регіонах можуть не розглядатися як проблемні й дискусійні в інших. Проте розбіжності в пріоритетах не означають, що проблема лише локальна, потрібно вивчити можливий вплив місцевих процесів не тільки на конкретний регіон, а й на сусідні. Інформація не має бути подана так, наче вирішальне й остаточне слово за журналістом. Насамперед такі історії – про спірність ситуації, суперечливість подій чи фактів, і часто трапляється, що з часом з’являються нові додаткові деталі.

Практика ЗМІ показує, що теми науки, наукових розробок і відкриттів нерідко потребують “серійного” журналістського опрацювання. Одного матеріалу може виявитися недостатньо для висвітлення контроверсійної теми, і це свідчатиме про успішність журналістської роботи, оскільки наступні матеріали з тієї самої теми означають, що вона зацікавила, знайшла відгук в аудиторії. Водночас важливо не перестаратися, адже під час обговорення суперечливих тем може знайтися

безліч охочих висловитися проти одних ідей або досліджень чи на підтримку інших. Варто з'ясувати, які думки є експертними і незалежними, а кому просто вигідно зупинити розвиток певного дослідження чи проекту, подати в негативному аспекті ідею науковця. Існує реальна загроза, що вчені, “поховані” під звинуваченнями й “експертними” оцінками, не зможуть належно подати суспільству власні дослідження і підтвердити їх ефективність, принаймні у своїй країні. Отже, на журналіста покладається велика відповідальність за відбір професійних експертів й навіть збереження репутації самого науковця.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Як засвідчує практика сучасних мас-медіа, відтворення у ЗМІ контроверсійних наукових тем обов'язково позначається на змісті журналістських матеріалів. Прагнучи зацікавити аудиторію науковою інформацією, мас-медіа відтворюють суперечки, дискусії, конфлікти у такій складній сфері, як наука. Журналістське опрацювання таких тем характеризується встановленням змістових домінант, пошуком і увиразненням смислового центра дискусії. Разом з тим, контроверсійність, відтворена засобами журналістики, набуває смислового розширення: реальна наукова дискусія стає у журналістських матеріалах точкою відліку авторського повідомлення, розглядається як первинна, що нанизує на себе інші, похідні суперечності. Отже, медіа охоплює увагою широке коло взаємостосунків у сфері науки.

Завдання медійних матеріалів щодо контроверсійної наукової тематики – викликати чи підсилити суспільний інтерес до порушених тем, розпочати широку суспільну дискусію, підвищити загальну наукову грамотність. Наукові дискусії, дебати і суперечки, висвітлені в мас-медіа, дають змогу яскраво відтворити динаміку розвитку науки і суспільства та їхній взаємний зв'язок. І, навпаки, ігнорування засобами масової інформації суперечностей, небажання чи невміння їх об'єктивно подати обертаються зниженням інформаційного та аналітичного рівнів журналістських матеріалів.

З огляду на це, перспективи подальших досліджень пов'язані з вивченням багатовекторності наукової журналістики, її виходу за межі науки і зв'язку з іншими сферами – політикою, культурою, релігією, мораллю тощо.

1. Андрейців І. Як писати про науку так, щоб із вас не сміялись науковці [Електронний ресурс] / І. Андрейців. – Режим доступу: <http://medialab.online/news/science/>. 2. Бондаренко Т. О. Популяризація науки у вітчизняному медіа-просторі / Т. О. Бондаренко // Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. – Запоріжжя, 2012. – № 1. – С. 4–8. 3. Варич М. В. Стаття як жанр науково-популярної журналістики: тенденції і перспективи розвитку / М. В. Варич // Наукові записки Інституту журналістики. – 2014. – Т. 55. – С. 154–158. 4. Детектор медіа [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ms.detector.media/go_detector_media/. 5. Дедушкіна А. В. Популяризація науки в сучасному українському інтернет-просторі / А. В. Дедушкіна // Обрії друкарства. – 2015. – № 1 (4). – С. 39–47. 6. Добровечір В. Науково-популярні журнали в Україні: аналіз концепцій [Електронний ресурс] / В. Добровечір. – Режим доступу: http://www-philology.univer.kharkov.ua/nauka/e_books/visnyk_1027/content/dobryvechir.pdf. 7. Задорожна О. Популяризація наукових знань в контексті розвитку науково-популярної періодики / О. Задорожна // Актуальні питання масової комунікації. – 2013. – Вип. 14. – С. 51–55. 8. Задорожна О. Загальна характеристика науково-популярних журналів в Україні: класифікація видань / О. Задорожна // Наукові записки Інституту журналістики. – 2014. – Т. 55. – С. 186–189. 9. Казанцева А. В інтернеті хто-то неправ. Научные исследования спорных вопросов / А. Казанцева. – М. : АСТ:CORPUS. – 376 с. 10. Коновець О. Сучасна періодика в системі наукової комунікації / О. Коновець // Журналістика. – 2008. – № 16. – С. 9–15. 11. Макарова Е. Е. Типологические модели научно-популярных сайтов [Электронный ресурс] / Макарова Е. Е. // Электронный научный журнал “Медиаскоп”. – Режим доступа: <http://mediascope.ru/node/1216>. 12. Наукова комунікація у

мас-медіа: практикум / уклад. : А. А. Бойко, Н. В. Зелінська, О. Ф. Коновець. – Львів : Українська академія друкарства, 2009. – 124 с. 13. Петрушка А. І. Прогностична модель носіїв науково-популярного контенту як втілення їхніх функціональних характеристик: автореф. дис... наук. ступ. канд. наук із соц. ком. 27.00.01 – теорія та історія соц. ком. / А. І. Петрушка. – Дніпро, 2017. – 22 с. 14. Романчук О. Роль науково-популярної літератури у пропаганді знань / Романчук О. // Вісник Львів. ун-ту. Серія “Журналістика”. – 2011. – Вип. 34. – С. 188–194. 15. Романчук О. Науково-популярна література в Україні: втрат більше, ніж здобутків [Електронний ресурс] / О. Романчук. – Режим доступу: http://www.universum.lviv.ua/archive/journal/2007/npropelit_7.html. 16. Селігей П. О. До проблеми комунікативних якостей наукового мовлення / П. О. Селігей // Мова. – 2016. – № 25. – С. 11–14. 17. Суворова С. П. Журналістика научная и научно-популярная: особенности предметной области, функций, задач [Электронный ресурс] / С. П. Суворова. – Режим доступа: <https://istina.msu.ru/publications/article/1474018/>. 18. Філоненко Д. Науково-популярна періодика в Україні в умовах білінгвізму / Д. Філоненко // Стиль і текст. – 2013. – Вип. 14. – С. 242–249. 19. Філоненко Д. Фотоілюстративні матеріали в науково-популярній періодиці / Д. Філоненко // Вісник Львівського університету. Серія Журналістика. – 2014. – Вип. 39. – С. 342–348. 20. Шемаєва Г. В. Етапи розвитку наукових комунікацій / Г. В. Шемаєва // Вісник ХДАК. – 2017. – Вип. 50. – С. 24–35. 21. Яцків Т. М. Наукова періодика в Україні: перспективи і проблеми розповсюдження / Т. М. Яцків // Наука України у світовому інформаційному просторі. – Вип. 5. – К. : Академперіодика, 2011. – С. 62–68. 22. Peters H. P. Gap between science and media revisited: Scientists as public communicators / H. P. Peters // PNAS. – 2013. – Vol. 110 (3). – P. 14102–14109.

REFERENCES

1. Andreitsiv, I. (n. d.). *Yak pysaty pro nauku tak, shchob iz vas ne smiiatys naukovtzi* [How to write about science so that scholars do not laugh at you]. Retrieved February 6, 2019, from [http://medialab.online/news/science/\[in Ukrainian\]](http://medialab.online/news/science/[in Ukrainian]). 2. Bondarenko, T. O. (2012). *Populiaryzatsiia nauky u vitchyznianomu media-prostori* [Popularisation of science in the domestic media space], *Derzhava ta rehiony. Series: Sotsialni komunikatsii* [State and regions. Series: Social Communication], 1, pp. 4–8 [in Ukrainian]. 3. Varych, M. V. (2014). *Stattia yak zhanr naukovo-populiarnoi zhurnalistyky: tendentsii i perspektyvy rozvytku* [The article as a genre of popular scientific journalism: trends and prospects for development], *Naukovi zapysky Instytutu zhurnalistyky* [Scientific notes of the Institute of Journalism], 55, pp. 154–158 [in Ukrainian]. 4. *Detectorsmedia* [Media detector](2004). Retrieved February 16, 2019, from https://ms.detector.media/go_detector_media/ [in Ukrainian]. 5. Diedushkina, A. V. (2015). *Populiaryzatsiia nauky v suchasnomu ukrainskomu internet-prostori* [Popularization of science in modern ukrainian internet space], *Obrii drukarstva* [Horizons of printing], 1 (4), pp. 39–47 [in Ukrainian]. 6. Dobryvechir, V. (n. d.). *Naukovo-populiarni zhurnaly v Ukraini: analiz kontseptsii* [Popular scientific magazines in Ukraine: analysis of the concept]. Retrieved February 17, 2019, from http://www-philology.univer.kharkov.ua/nauka/e_books/visnyk_1027/content/dobryvechir.pdf [in Ukrainian]. 7. Zadorozhna, O. (2013). *Populiaryzatsiia naukovykh znan v konteksti rozvytku naukovo-populiarnoi periodyky* [Popularization of scientific knowledge in the context of popular science periodicals], *Aktualni pytannia masovoi komunikatsii* [Current issues of mass communication], 14, pp. 51–55 [in Ukrainian]. 8. Zadorozhna, O. (2014). *Zahalna kharakterystyka naukovo-populiarnykh zhurnaliv v Ukraini: klasyfikatsiia vydan* [General characteristics of popular science magazines in Ukraine: classification of editions], *Naukovi zapysky Instytutu zhurnalistyky* [Scientific notes of the Institute of Journalism], 55, pp. 186–189 [in Ukrainian]. 9. Kazantseva, A. (2016). *V internete kto-to neprav!* *Nauchnye issledovaniya spornykh voprosov* [On the Internet, someone is wrong! Scientific research of controversial issues], Moscow, ACT:CORPUS, 376 p. [in Russian]. 10. Konovets, O. (2008). *Suchasna periodyka v systemi naukovoї komunikatsii* [Modern periodicals in the system of scientific

communication], *Zhurnalistyka [Journalism]*, 16, pp. 9–15 [in Ukrainian]. 11. Makarova, E. E. (2012). *Typologicheskie modeli nauchno-populiarnykh saitov [Typological models of popular scientific sites]*, *Elektronnyi nauchnyi zhurnal “Mediaskop” [Electronic scientific journal “MediaScop”]*. Retrieved February 22, 2019, from <http://mediascope.ru/node/1216> [in Russian]. 12. Boiko, A. A., Zelinska, N. V., Konovets, O. F. (2009). *Naukova komunikatsiia v mas-media [Scientific communication in mass media]*, Lviv, Ukrainian Academy of Printing, p. 124 [in Ukrainian]. 13. Petrushka, A. I. (2017). *Prohnostychna model nosiiv naukovo-populiarnoho kontentu yak vtilennia yikhnikh funktsionalnykh kharakterystyk [The predictive model of medium of popular science content as implementation of its functional features]*, The thesis for the scientific degree of a Candidate of social communication sciences in speciality 27.00.01 – theory and history of social communication, Dnipro, 22 p. [in Ukrainian]. 14. Romanchuk, O. (2011). *Rol naukovo-populiarnoi literatury v propahandi znan [The role of popular science literature in propaganda of knowledge]*, *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii Zhurnalistyka [Bulletin of University of Lviv. Series of journalism]*, 34, pp. 188–194 [in Ukrainian]. 15. Romanchuk, O. (2007). *Naukovo-populiarna literatura v Ukraini: vtrat bilshe, nizh zdostrukiv [Scientific-popular literature in Ukraine: losses are more than achievements]*. Retrieved February 1, 2019, from http://www.universum.lviv.ua/archive/journal/2007/npoplit_7.html [in Ukrainian]. 16. Selihei, P. O. (2016). *Do problemy komunikatyvnykh yakostei naukovoho movlennia [To the problem of communicative qualities of scientific broadcasting]*, *Mova [Language]*, 25, pp. 11–14 [in Ukrainian]. 17. Suvorova, S. P. (2009). *Zhurnalistyka nauchnaia i naukovo-populiarnaia: osobennosti predmetnoi oblasti, funktsyi, zadach [Scientific and popular science journalism: features of the subject area, functions, tasks]*. Retrieved February 28, 2019, from <https://istina.msu.ru/publications/article/1474018/> [in Russian]. 18. Filonenko, D. (2013). *Naukovo-populiarna periodyka v Ukraini v umovakh bilinhvizmu / [Scientific-popular periodicals in Ukraine in the conditions of bilingualism]*, *Styl i tekst [Style and text]*, 14, pp. 242–249 [in Ukrainian]. 19. Filonenko, D. (2014). *Fotoilustratyvni materialy v naukovo-populiarnii periodytsi [Photoillustrative materials in popular science periodicals]*, *Visnyk Lvivskoho universytetu. Serii Zhurnalistyka [Bulletin of University of Lviv. Series of journalism]*, 39, pp. 342–348 [in Ukrainian]. 20. Shemaieva, H. V. (2017). *Etapy rozvytku naukovykh komunikatsii [Stages of development of scientific communications]*, *Visnyk KhDAK [Bulletin of KhDAK]*, 50, pp. 24–35 [in Ukrainian]. 21. Iatskiv, T. M. (2011). *Naukova periodyka v Ukraini: perspektyvy i problemy rozpovsiudzhennia [Scientific periodicals in Ukraine: the perspective and problems of interpretation]*, *Nauka Ukrainy u svitovomu informatsiinomu prostori [Science of Ukraine in the world information space]*, 5, pp. 62–68 [in Ukrainian]. 22. Peters, H. P. (2013). *Gap between science and media revisited: Scientists as public communicators*, *PNAS*, 110 (3), pp. 14102–14109 [in English].